

bliver man nødt til at kassere den, atter under stærk Modstand mod det gamle, og saa maa man gaa over til Centralisation. Det er netop det Stadium, man nu er kommet til i Udenrigsministeriet, at der begynder at udvikle sig et opløsende Ferment derinde, og derfor er alle, ogsaa selve den højtærede Udenrigsminister, klare over, at nu maa man gaa over til Centralisation. Hvis vi om 15 Aar igen skal over til Decentralisation, saa ligger deri paa ingen Maade en Forkastelse af Centralisationens Princip.

Maa jeg tillade mig at sige overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det faktiske er jo dog, at i Kommissionsbetænkningen stod, hvad angaar Oplysningsbureauet, tre Erhvervsmænd for Mindretallets Betænkning, medens fire stod for Flertallets; og ved dem, der stod paa Mindretallets Side i Favør af Oplysningsbureauet, saadan som jeg tænker mig det —, nemlig saaledes at det skal indeholde noget nyt ud over, hvad Konsulaterne klarer for Tiden —, var der den Fordel, at der stod en Mand, som repræsenterede det mindre og det lille Erhverv, som netop i ganske særlig Grad skulde have Nytte af dette Oplysningsbureau. De meget store Forretninger behøver slet ikke saadanne Ting. Østasiatisk Kompagni eller de store Banker behøver det ikke. Hvis de vil vide noget i Udlandet, saa behøver de saamænd ikke, og vil neppe ty til, Oplysningsbureauet. De har deres egne Forbindelser, de sender deres egne vel udstyrede Folk ud, som er fuldstændig inde i Tankegangen hos Cheferne, og de besørger, hvad de der skal besøge. Men det er netop de mindre og de smaa Forretninger, som har Brug for Bureauet, og det er just de smaa og netop dem, som kan faa Betydning, ogsaa national Betydning — uagtet de altsaa er uden Kapital, men har et Initiativ, som kan give sig Udslag i en Opfindelse eller kan give sig Udslag i et Syn paa Erhvervsmuligheder —, det er just dem, som Oplysningsbureauet i den Form, i hvilken Mindretallet har foreslaaet det, tager sig af og tager sig af ud over det, som Konsulaterne er i Stand til. Jeg tror, at Erhvervslivet, som vi jo alle gerne vil tjene og have det bedst mulige ud af, og som vi gerne, Ministeriet ogsaa, vil gøre noget vel imod gennem Dannelsen af dette Bureau, vilde være vel tjente med, at Erhvervene traadte sammen igen og tog Spørgsmaalet op.

Maa jeg bemærke overfor den højtærede Udenrigsminister, at den højtærede Minister har ikke forstaaet det, som burde have faaet stor Betydning for ham og for Mini-

steriet i denne Betænkning, dette nemlig, at alle Partier er gaaet sammen i Anerkendelse af Ønskeligheden af en Udvidelse og en Udvikling som den, der tilsigtes gennem Lovforslaget. Dette er noget, ganske overordentlig stort, der er opnaaet, og det kunde ikke opnaas, uden at den højtærede Minister ogsaa maatte modtage nogle Punkter udformet saadan, som han ikke ønskede det. Men det er smaat mod det, som den højtærede Minister har opnaaet gennem denne Betænkning. Det er meget smaat mod dette, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister havde levet sammen med Rigsdagen i længere Tid, end Hr. Ministeren har, vilde han have forstaaet og vurderet det, som deri er givet ham, bedre, end han er i Stand til nu, og forstaa, at de Ofre, han ud fra sit Synspunkt nu har maattet gøre, er i Virkeligheden smaa i Forhold til det, han har opnaaet.

Nu gaar jo dette Lovforslag over til Landstinget, og der bliver atter en Virkeplads og en Tumbleplads for Indflydelse udenfor Landstingssalen og udenfor Udvalget, og jeg tør ikke sige, hvad der vil kunne opnaas derigennem. Der er bløde Rygge til i Verden, og der er stive Rygge til mellem Politikere som mellem andre; hvor mange bløde Rygge der kan faas over paa Hr. Ministerens Standpunkt i de Spørgsmaal, hvor vi har svært ved at finde hinanden, kan jeg ikke sige noget om. Men hvis jeg maatte tillade mig at give den højtærede Minister et Raad, som er vel ment baade overfor Sagen i sig selv og overfor Ministeriet og overfor den højtærede Minister personlig, saa vilde det være: tag Loven, saadan som den ligger her, bring det Offer at tage den, som den ligger her. Det er min Overbevisning, at der kan komme noget virkelig godt ud af det, og det er min Overbevisning, at vi der paa intet Punkt gaar Administrationen for nær. Lad os sætte, at denne Lov kom tilbage fra Landstinget paa alle Punkter i den Form, som den højtærede Minister ønsker det. Lad os sætte det, og lad os ogsaa sætte, at den højtærede Minister skulde faa den vedtaget i begge Ting, saaledes som han ønsker det —: Jeg vilde raade den højtærede Minister til ikke at glæde sig over det, fordi der er eet Element, som da i hvert Fald vilde springe fra, og som ikke kan undværes ved denne Lov, og det er Socialdemokratiet. Denne Lov kan muligvis gennemføres uden Socialdemokratiet, men den kan ikke gennemføres med Nytte og med god Virkning uden Socialdemokratiet. Det har været det betydelige, der er opnaaet gennem Arbejdet paa Loven